

บัญชีสรุปประเด็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปด้านการคุ้มครองผู้บริโภค สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ

ที่	ประเด็น	หมายเหตุ
๑.	สิทธิของบุคคลซึ่งเป็นผู้บริโภคย่อมได้รับการคุ้มครองตามมาตรฐานสากล ที่กำหนดโดยองค์การสหประชาชาติ และได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญา	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญ ภาคที่ ๑ หมวดที่ ๒ ส่วนที่ ๒ สิทธิ เสรีภาพของพลเมือง
๒.	ให้มืองค์การคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่กำหนดแผนยุทธศาสตร์แห่งชาติ ด้านการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้สิทธิของผู้บริโภคได้รับการปฏิบัติ และติดตามตรวจสอบให้มีการปฏิบัติตามแผนดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อประกอบการพิจารณาตรา กฎหมาย ระเบียบ-ข้อบังคับ และบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป การบังคับใช้กฎหมาย การตรวจสอบด้านการคุ้มครองผู้บริโภค การสนับสนุนให้องค์การคุ้มครองผู้บริโภคเข้มแข็ง โดยรัฐให้หลักประกัน เกี่ยวกับงบประมาณในการดำเนินงานที่เพียงพออย่างเป็นอิสระ และยั่งยืน เพื่อการบริหารงาน ข้อสังเกต กรรมการบางท่านเห็นว่า ควรมีการเพิ่มเติมบทบาท ขององค์การอิสระให้มีอำนาจในการแก้ไข เยียวยา สั่งระงับการกระทำที่มีผลกระทบต่อผู้บริโภคเป็นส่วนรวม	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญ ภาคที่ ๑ หมวดที่ ๒ ส่วนที่ ๒ สิทธิ เสรีภาพของพลเมือง
๓.	ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ประชาชนเข้าชื่อเสนอ กฎหมายตามรัฐธรรมนูญสภาผู้แทนราษฎรต้องใช้เวลาในการพิจารณา รับหลักการในวาระแรกภายในสามเดือนนับแต่วันที่ยื่นคำร้องขอต่อประธาน รัฐสภา หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จให้ถือว่า ได้มีการรับหลักการแล้ว และในการพิจารณาตามขั้นตอนต่าง ๆ ของ รัฐสภา ให้แต่ละสภากำหนดระยะเวลาในการพิจารณาไว้ในข้อบังคับการประชุมของแต่ละสภา รวมทั้งให้มีสัดส่วนตัวแทนประชาชนผู้เสนอกฎหมาย ไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ เข้าไปมีส่วนร่วมในกรรมการของแต่ละสภา รวมทั้ง กรรมการร่วมกันของทั้งสองสภา	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญ ภาคที่ ๑ หมวดที่ ๒ ส่วนที่ ๔ การมีส่วนร่วมทางการเมือง
๔.	รัฐต้องรับรองสิทธิพลเมืองในฐานะผู้บริโภค โดยดำเนินการตาม แผนยุทธศาสตร์แห่งชาติด้านการคุ้มครองผู้บริโภคที่องค์การคุ้มครอง ผู้บริโภคตามรัฐธรรมนูญนี้ได้กำหนดไว้ให้มีผลบังคับใช้อย่างเคร่งครัด และ กำหนดสิทธิของบุคคลซึ่งเป็นผู้บริโภคที่ได้รับการคุ้มครองตามพันธกรณี ระหว่างประเทศ นอกจากนี้ รัฐต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของ ตัวแทนผู้บริโภคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งในโครงสร้างคณะกรรมการทุกระดับ ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญ ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
๕.	มีกฎหมายกลางหรือประมวลกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคเพียง ฉบับเดียว ซึ่งครอบคลุมเรื่องการคุ้มครองผู้บริโภคทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และ ปลายน้ำ รวมทั้งบูรณาการการใช้อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ในกระบวนการคุ้มครองผู้บริโภค นอกจากนี้ รัฐมีหน้าที่ปรับปรุงกฎหมาย เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคให้ทันสมัย	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญ ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

ที่	ประเด็น	หมายเหตุ
๖.	ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการคุ้มครองผู้บริโภคในท้องถิ่นของตน โดยอย่างน้อยต้องกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ (๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันเพื่อพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค และการแสดงความคิดเห็นและกำหนดหลักเกณฑ์ร่วมกับหน่วยงานของรัฐ (๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้บริโภคในท้องถิ่นได้รับสินค้าและบริการที่ปลอดภัย (๓) ส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรผู้บริโภคและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองจากการลวงของโฆษณา (๔) ส่งเสริมให้ผู้บริโภคมีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับการบริโภคสินค้าและบริการ	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๒ หมวดที่ ๗ การกระจายอำนาจ และการปกครองส่วนท้องถิ่น
๗.	จัดตั้งศาลคดีผู้บริโภคในศาลยุติธรรมซึ่งมีผู้พิพากษา ที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค และให้ผู้พิพากษาดังกล่าวรับผิดชอบคดีคุ้มครองผู้บริโภคเมื่อได้รับตำแหน่งในศาลสูงด้วย	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๓ หมวดที่ ๑ ศาลและกระบวนการยุติธรรม
๘.	ศาลมีหน้าที่ต้องใช้บทบาทเชิงรุกในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีที่คู่ความเป็นผู้บริโภคที่มีรายได้น้อยหรือด้อยโอกาสในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค โดยการใช้บทบาทดังกล่าวไม่ให้ถือว่าเป็นเหตุให้มีการคัดค้านผู้พิพากษาว่าไม่มีความเป็นกลาง	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๓ หมวดที่ ๑ ศาลและกระบวนการยุติธรรม
๙.	ให้มีองค์กรผู้บริโภคทำหน้าที่ในการตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานรัฐในทุกระดับ องค์กรมหาชน องค์กรอิสระ รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสามารถเปิดเผยข้อมูลผลของการตรวจสอบต่อสาธารณชนได้ รวมทั้งรัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการดังกล่าว	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๓ หมวดที่ ๒ การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ
๑๐.	รับรองสิทธิผู้บริโภคที่จะได้รับสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต อันสำคัญ ได้แก่ อาหารปลอดภัย ที่อยู่อาศัย การเข้าถึงบริการสุขภาพ การสาธารณสุข การศึกษา การเลี้ยงดูบุตรกรณีที่เป็นครอบครัวเดียว การมีงานทำที่ยังชีพอย่างมีคุณภาพของผู้พิการ/ทุพพลภาพ ผู้มีอายุเกินหกสิบปีมีระบบบำนาญประชาชน การจัดสรรที่ดินทำกิน ทั้งนี้รวมถึงการบรรเทาทุกข์อย่างเร่งด่วน ในกรณีภัยพิบัติทางธรรมชาติ เด็ก เยาวชน ผู้พิการ และผู้สูงอายุซึ่งไม่มีผู้ดูแล มีสิทธิได้รับการเลี้ยงดูจากรัฐ	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาคที่ ๔ หมวดที่ ๑ การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สภาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

สิทธิของบุคคลซึ่งเป็นผู้บริโภคย่อมได้รับการคุ้มครองตามมาตรฐานสากล ที่กำหนดโดยองค์การสหประชาชาติ และได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญา

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความกระชับ, เข้าใจง่าย)

พลเมืองไทยในฐานะผู้บริโภคย่อมได้รับการคุ้มครองเกี่ยวกับสินค้าและบริการตามมาตรฐานซึ่งกำหนดโดยองค์การสหประชาชาติ ได้แก่ สิทธิในการเข้าถึงกลุ่มที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต มีความปลอดภัย และมีคุณภาพในราคาที่แข่งขันกัน ได้รับข้อมูลที่จำเป็นต่อการตัดสินใจเลือกซื้อ การคุ้มครองจากการหลอกลวงของโฆษณาหรือการแจ้งประกาศที่ก่อให้เกิดความเข้าใจผิด การมีอิสระในการเลือก การร้องเรียนเพื่อการเยียวยาและชดเชยความเสียหาย การรวมตัวเพื่อพิทักษ์สิทธิ การแสดงความคิดเห็นและกำหนดหลักเกณฑ์ร่วมกับภาครัฐ การได้รับการส่งเสริมให้มีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับการบริโภค การดำรงชีวิตในสิ่งแวดล้อมที่ดีและยังชีพได้อย่างปลอดภัย และการได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญา

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

เพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคม รัฐต้องทำหน้าที่ดูแลทุกข์สุขของพลเมือง อย่างไรก็ตามหน่วยงานของรัฐมีข้อจำกัดในเรื่องบุคลากรและงบประมาณ การดูแลพลเมืองที่ดีที่สุดคือการให้พลเมืองในฐานะผู้บริโภคได้รู้จักรักษาสิทธิของตนเอง ดังนั้นเพื่อสร้างพลังให้แก่ผู้บริโภคให้สามารถต่อต้านการเอาเปรียบจากผู้ประกอบธุรกิจได้ตลอดจนเพื่อควบคุมดูแลให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของกฎหมาย อีกทั้งเพื่อสร้างจิตสำนึกของผู้ประกอบธุรกิจในการผลิตสินค้าและบริการ โดยคำนึงถึงมาตรฐานคุณภาพและมีความเป็นธรรมด้านราคา อันจะเป็นประโยชน์ในระยะยาวต่อประสิทธิภาพการแข่งขันทางธุรกิจในเวทีการค้าเสรีของผู้ประกอบธุรกิจเอง จึงจำเป็นต้องเพิ่มอำนาจต่อรองให้กับผู้บริโภคโดยกำหนดสิทธิของผู้บริโภคให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาค ๑ หมวดที่ ๒ ส่วนที่ ๒
สิทธิ เสรีภาพของพลเมือง

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

ให้มืองค์การคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่กำหนดแผนยุทธศาสตร์แห่งชาติด้านการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้สิทธิของผู้บริโภคได้รับการปฏิบัติ และติดตามตรวจสอบให้มีการปฏิบัติตามแผนดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อประกอบการพิจารณาตรากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับเป็นการทั่วไป การบังคับใช้กฎหมาย การตรวจสอบด้านการคุ้มครองผู้บริโภค การสนับสนุนให้องค์การคุ้มครองผู้บริโภคเข้มแข็ง โดยรัฐให้หลักประกันเกี่ยวกับงบประมาณในการดำเนินงานที่เพียงพอ อย่างเป็นอิสระ และยั่งยืนเพื่อการบริหารงาน

ข้อสังเกต กรรมการบางท่านเห็นว่า ควรมีการเพิ่มเติมบทบาทขององค์การอิสระให้มีอำนาจในการแก้ไข เยียวยา สั่งระงับการกระทำที่มีผลกระทบต่อผู้บริโภคเป็นส่วนรวม

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความกระชับ, เข้าใจง่าย)

เนื่องจากปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายที่ส่งเสริมบทบาทของผู้บริโภคโดยตรงเพื่อการรวมตัวของผู้บริโภคในการพิทักษ์สิทธิ กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภคที่มีอยู่มุ่งเน้นการใช้อำนาจรัฐ ในการคุ้มครองผู้บริโภคในลักษณะต่าง ๆ ดังนั้น การให้มืองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์การผู้บริโภคมีความเข้มแข็ง และมีบทบาทแสดงความคิดเห็นและกำหนดหลักเกณฑ์ร่วมกับหน่วยงานของรัฐ

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

เพื่อให้มีกลไกในการเพิ่มประสิทธิภาพของการใช้สิทธิ เสรีภาพของพลเมืองด้านการคุ้มครองผู้บริโภค และเพื่อให้กลไกอื่น ๆ ของรัฐที่เกี่ยวข้องสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็ว ขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีต่อผู้บริโภค ที่เกิดจากผู้ประกอบการที่ขาดความรับผิดชอบ นำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน และเกิดการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาค ๑ หมวดที่ ๒ ส่วนที่ ๒
สิทธิ เสรีภาพของพลเมือง

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สภาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ สภาผู้แทนราษฎรต้องใช้เวลาในการพิจารณารับหลักการในวาระแรกภายในสามเดือนนับแต่วันที่ยื่นคำร้องขอต่อประธานรัฐสภา หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จให้ถือว่าได้มีการรับหลักการแล้ว และในการพิจารณาตามขั้นตอนต่าง ๆ ของรัฐสภา ให้แต่ละสภากำหนดระยะเวลาในการพิจารณาไว้ในข้อบังคับการประชุมของแต่ละสภา รวมทั้งให้มีสัดส่วนตัวแทนประชาชนผู้เสนอกฎหมายไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ เข้าไปมีส่วนร่วมในกรรมวิธีการของแต่ละสภา รวมทั้งกรรมวิธีการร่วมกันของทั้งสองสภา

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความกระชับ, เข้าใจง่าย)

การจัดทำกฎหมายของรัฐสภา ควรมีขั้นตอนที่ชัดเจนในทุกขั้นตอน เช่น การรับหลักการผ่านวาระที่ ๑ ของสภาผู้แทน ผ่านวุฒิสภา ผ่านวาระ ๓ หรือแม้แต่วาระกรรมวิธีการร่วมของสองสภา เพื่อให้เปิดโอกาสสนับสนุนการมีส่วนร่วมทางตรงของประชาชนที่สำคัญ

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรุณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

เพื่อกำหนดกรอบเวลาให้ชัดเจน และอุดช่องว่างในกรณีที่รัฐสภาไม่ยอมหยิบยกร่างพระราชบัญญัติของประชาชนขึ้นพิจารณา ส่งผลให้ร่างพระราชบัญญัติของประชาชนบางฉบับรอเข้าวาระหนึ่งนานเกือบห้าปีเพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตราพระราชบัญญัติได้อย่างเต็มที่ตามแนวทางประเทศเยอรมัน และเพื่ออุดช่องว่างในกรณีที่รัฐสภาไม่เห็นด้วยกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติของประชาชน ทั้งที่เป็นเจตจำนงของประชาชนที่ต้องการให้แก้ไขกฎหมายหรือบัญญัติกฎหมายใหม่เพื่อแก้ไขปัญหา ตามแนวทางของประเทศสหรัฐอเมริกาในบางมลรัฐและประเทศสวีตเซอร์แลนด์

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาค ๑ หมวด ๒ ส่วนที่ ๔
การมีส่วนร่วมทางการเมือง

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

รัฐต้องรับรองสิทธิพลเมืองในฐานะผู้บริโภค โดยดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์แห่งชาติ ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคที่องค์การคุ้มครองผู้บริโภคตามรัฐธรรมนูญนี้ได้กำหนดไว้ให้มีผลบังคับใช้ อย่างเคร่งครัด และกำหนดสิทธิของบุคคลซึ่งเป็นผู้บริโภคที่ได้รับการคุ้มครองตามพันธะกรณีระหว่าง ประเทศ นอกจากนี้ รัฐต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของตัวแทนผู้บริโภคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งใน โครงสร้างคณะกรรมการทุกระดับที่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความ กระชับ, เข้าใจง่าย)

เพื่อกำหนดให้สิทธิของพลเมืองในฐานะผู้บริโภคได้รับความคุ้มครองเฉกเช่นอารยประเทศ โดยเป็นภาระหน้าที่สำคัญของรัฐในการตรากฎหมายและกำหนดเป็นนโยบายในการบริหารราชการ แผ่นดิน อันถือเป็นหลักประกันในการให้ความคุ้มครองสิทธิของผู้บริโภคที่จะไม่ถูกเปลี่ยนแปลง ไปตามรัฐบาลที่บริหารประเทศ

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

รัฐต้องให้ความสำคัญกับการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้ทุกภาคส่วนถือปฏิบัติเป็นแนวนโยบาย ให้ประชาชนในฐานะผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองสิทธิตามรัฐธรรมนูญ อันเป็นการขจัดความ เหลือมล้า สร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคม รวมทั้งเป็นการกำหนดแนวนโยบายให้รัฐได้ปฏิบัติ หน้าที่โดยบริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาค ๒ หมวด ๒
แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สภาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

มีกฎหมายกลางหรือประมวลกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคเพียงฉบับเดียว ซึ่งครอบคลุมเรื่องการคุ้มครองผู้บริโภคทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งบูรณาการการใช้อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ในกระบวนการคุ้มครองผู้บริโภค นอกจากนี้ รัฐมีหน้าที่ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคให้ทันสมัย

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความกระชับ, เข้าใจง่าย)

เนื่องจากในปัจจุบันมีกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคกระจัดกระจายอยู่ในฉบับต่าง ๆ ซึ่งมีหลักการเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคและองค์กรผู้ใช้อำนาจ โดยบางฉบับก็เป็นเรื่องการคุ้มครองผู้บริโภคโดยตรง เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๕ บางฉบับไม่เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคโดยตรง เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการสื่อสาร กฎหมายพลังงาน กฎหมายลิขสิทธิ์ การรวมไว้ในฉบับเดียวจะช่วยให้เข้าใจเรื่องการคุ้มครองผู้บริโภคในภาพรวม ซึ่งจะให้เห็นถึงปัญหาและสามารถแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการได้

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

เป็นข้อเสนอการปฏิรูปด้านกฎหมายเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางสังคม ทำให้กลไกของรัฐเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างเป็นธรรม

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาค ๒ หมวดที่ ๒
แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สภาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการคุ้มครองผู้บริโภค
ในท้องถิ่นของตน โดยอย่างน้อยต้องกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันเพื่อพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค และการแสดงความ
ความคิดเห็นและกำหนดหลักเกณฑ์ร่วมกับหน่วยงานของรัฐ

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้บริโภคในท้องถิ่นได้รับสินค้าและบริการที่ปลอดภัย

(๓) ส่งเสริมความร่วมมือขององค์กรผู้บริโภคและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ผู้บริโภคได้รับ
การคุ้มครองจากการลวงของโฆษณา

- (๔) ส่งเสริมให้ผู้บริโภคมีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับการบริโภคสินค้าและบริการ

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความ
กระชับ, เข้าใจง่าย)

ในปัจจุบันถึงแม้จะมีอนุกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคระดับจังหวัดแล้วก็ตาม แต่การดำเนินงานของ
หน่วยงานดังกล่าวยังไม่มีประสิทธิภาพและไม่มีความชัดเจนเป็นรูปธรรม ประกอบกับองค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับผู้บริโภคในระดับครัวเรือนเป็นอย่างมาก ดังนั้น ภาครัฐ
จึงควรมีการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมและสนับสนุน
การให้ความคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้ภาคประชาชนเกิดการรวมตัวกันอย่างเข้มแข็ง และได้รับความ
เป็นธรรมจากการถูกละเมิดสิทธิผู้บริโภค

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชน
ในฐานะผู้บริโภคในระดับท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง และได้รับการคุ้มครองสิทธิตามที่กฎหมายกำหนด
อันเป็นการส่งเสริมให้การคุ้มครองผู้บริโภคในระดับท้องถิ่นได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งเป็นการ
สนับสนุนให้กลไกของรัฐสามารถให้บริการประชาชนในฐานะผู้บริโภคได้อย่างทั่วถึง

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาค ๒ หมวด ๗

การกระจายอำนาจ และการปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สภาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

จัดตั้งศาลคดีผู้บริโภคในศาลยุติธรรมซึ่งมีผู้พิพากษาที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค และให้ผู้พิพากษาดังกล่าวรับผิดชอบคดีคุ้มครองผู้บริโภคเมื่อได้รับตำแหน่งในศาลสูงด้วย

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความกระชับ, เข้าใจง่าย)

เนื่องจากตามกฎหมายวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค ผู้พิพากษาจะต้องมีบทบาทเชิงรุก (active role) เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งเป็นผู้เสียเปรียบในการดำเนินคดี อันจะแตกต่างจากบทบาทของผู้พิพากษาในคดีแพ่งทั่วไปที่มีบทบาทเชิงรับ (passive role) นอกจากนี้ กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคมีแนวความคิดเกี่ยวกับการที่รัฐจำเป็นต้องช่วยเหลือผู้บริโภคซึ่งเป็นบุคคลส่วนใหญ่ของสังคมเพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกับผู้ประกอบการ จึงแตกต่างจากความสัมพันธ์ทางแพ่งทั่วไป ซึ่งเป็นเรื่องประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องกัน จึงจำเป็นต้องมีผู้พิพากษาซึ่งมีความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับแนวความคิดดังกล่าว

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณีระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

เป็นข้อเสนอการปฏิรูปด้านกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้ศาลซึ่งกลไกของรัฐสามารถให้บริการประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็ว และมีการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคอย่างเป็นธรรม

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาค ๓ หมวด ๑

ศาลและกระบวนการยุติธรรม

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สภาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

ศาลมีหน้าที่ต้องใช้บทบาทเชิงรุกในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีที่คู่ความเป็นผู้บริโภค ที่มีรายได้น้อยหรือด้อยโอกาสในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม เพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค โดยการใช้บทบาทดังกล่าวไม่ให้ถือว่าเป็นเหตุให้มีการคัดค้านผู้พิพากษาว่าไม่มีความเป็นกลาง

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความกระชับ, เข้าใจง่าย)

เนื่องจากกฎหมายวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคได้กำหนดให้ศาลมีบทบาทเชิงรุก (active role) อันมีผลทำให้กระบวนการพิจารณาเป็นระบบไต่สวนมากขึ้น โดยมีเจตนารมณ์ เพื่อช่วยเหลือผู้บริโภคซึ่งเป็นผู้เสียเปรียบในการดำเนินคดี แต่มีปัญหาที่ผู้พิพากษาส่วนหนึ่งไม่ค่อยจะยอมใช้บทบาทดังกล่าวซึ่งเป็นบทบาทที่แตกต่างจากคดีแพ่งทั่วไปที่ศาลมีบทบาทเชิงรุก อันมีผลทำให้กระบวนการพิจารณาเป็นระบบกล่าวหา เนื่องจากส่วนหนึ่งเกิดจากความเคยชินและอีกส่วนหนึ่งเกิดจากความระมัดระวังตัวไม่ต้องการให้ถูกคัดค้านว่าการที่ศาลใช้บทบาทเชิงรุกเพราะมีอคติหรือไม่มีความเป็นกลาง

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

เป็นข้อเสนอการปฏิรูปด้านกฎหมายกระบวนการยุติธรรมเพื่อให้ศาลซึ่งเป็นกลไกของรัฐสามารถบริการประชาชนซึ่งเป็นผู้บริโภคได้อย่างรวดเร็ว และมีการบังคับใช้กฎหมายวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภคอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม รวมทั้งเป็นการขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมให้กับคู่ความซึ่งเป็นผู้บริโภค

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาค ๓ หมวดที่ ๑

ศาลและกระบวนการยุติธรรม

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สถาปปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

ให้มีองค์กรผู้บริโภคทำหน้าที่ในการตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานรัฐในทุกระดับ องค์กร
มหาชน องค์กรอิสระ รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสามารถเปิดเผยข้อมูลผลของการ
ตรวจสอบต่อสาธารณชนได้ รวมทั้งรัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการดังกล่าว

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความ
กระชับ, เข้าใจง่าย)

การตรวจสอบอำนาจรัฐโดยภาคประชาชน องค์กรผู้บริโภค เป็นกลไกสำคัญในการใช้อำนาจของรัฐ
การปกครอง การบริหารราชการ ที่ขาดการตรวจสอบ ย่อมนำไปสู่การใช้อำนาจโดยไม่ชอบ การคอร์รัปชัน
ดังนั้นการดำเนินงานต่างๆ ของรัฐ ประชาชนจะต้องเข้าถึงข้อมูล สามารถตรวจสอบข้อมูลได้ แสดงความ
คิดเห็น และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพื่อให้การใช้อำนาจรัฐเป็นไปอย่างโปร่งใส มีธรรมาภิบาล และ
เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประหยัดงบประมาณแผ่นดินและมีความยั่งยืน

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

การใช้อำนาจรัฐ ต้องยึดมั่นในหลักธรรมาภิบาลและสามารถตรวจสอบได้ โดยกลไกที่ภาค
ประชาชน องค์กรผู้บริโภค เพื่อให้การดำเนินงานของรัฐเป็นไปอย่างสุจริต มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล
ในการใช้จ่ายเงินงบประมาณและการตอบสนองความต้องการของประชาชน

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาค ๓ หมวดที่ ๒
การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สภาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

รับรองสิทธิผู้บริโภคที่จะได้รับสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต อันสำคัญ ได้แก่ อาหารปลอดภัย ที่อยู่อาศัย การเข้าถึงบริการสุขภาพ การสาธารณสุข การศึกษา การเลี้ยงดูบุตรภรรยาที่เป็นครอบครัวเดี่ยว การมีงานทำ การยังชีพอย่างมีคุณภาพของผู้พิการ/ทุพพลภาพ ผู้มีอายุเกินหกสิบปี มีระบบบำนาญประชาชน การจัดสรรที่ดินทำกิน ทั้งนี้รวมถึงการบรรเทาทุกข์อย่างเร่งด่วน ในกรณีภัยพิบัติทางธรรมชาติ เด็ก เยาวชน ผู้พิการ และผู้สูงอายุซึ่งไม่มีผู้ดูแล มีสิทธิได้รับการเลี้ยงดูจากรัฐ

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความกระชับ, เข้าใจง่าย)

ปัจจุบันมีการจัดบริการพื้นฐานในบางด้าน เช่น การศึกษาจนถึงอายุ ๑๕ ปีเรียนฟรี การเข้าถึงบริการสาธารณสุข เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ แต่ระบบต่าง ๆ ยังมีความแตกต่างกัน มีสิทธิประโยชน์ที่แตกต่างกัน หลายมาตรฐาน และไม่มีความเสมอภาค

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

ประเทศไทยมีปัญหาการกระจายรายได้ของประชากรในประเทศในระดับต้น ๆ ของโลก การจัดสวัสดิการที่ดีในด้านต่าง ๆ สำหรับประชาชน เป็นกลไกการลดความเหลื่อมล้ำสร้างความเป็นธรรมที่มีประสิทธิภาพ

การสนับสนุนการศึกษาให้ทุกคนมีโอกาสเรียนสายอาชีพและสามัญฟรีจนถึงปริญญาตรีเป็นเรื่องพื้นฐานที่สำคัญ การเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีคุณภาพ สิทธิประโยชน์ที่ไม่แตกต่างกัน มีระบบเยียวยาความเสียหายทั้งผู้ให้บริการและผู้รับบริการสาธารณสุข การจัดสรรที่ดินทำกิน มีระบบบำนาญพื้นฐานสำหรับประชาชน และสนับสนุนการออมของทุกคนทุกกลุ่มในสังคม เพื่อเตรียมการให้สอดคล้องกับสังคมผู้สูงอายุ ท่ามกลางปัญหาของผู้สูงอายุที่มีความเป็นอยู่ที่ยากลำบาก และไม่มีคนดูแล

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาค ๔ หมวดที่ ๑

การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม

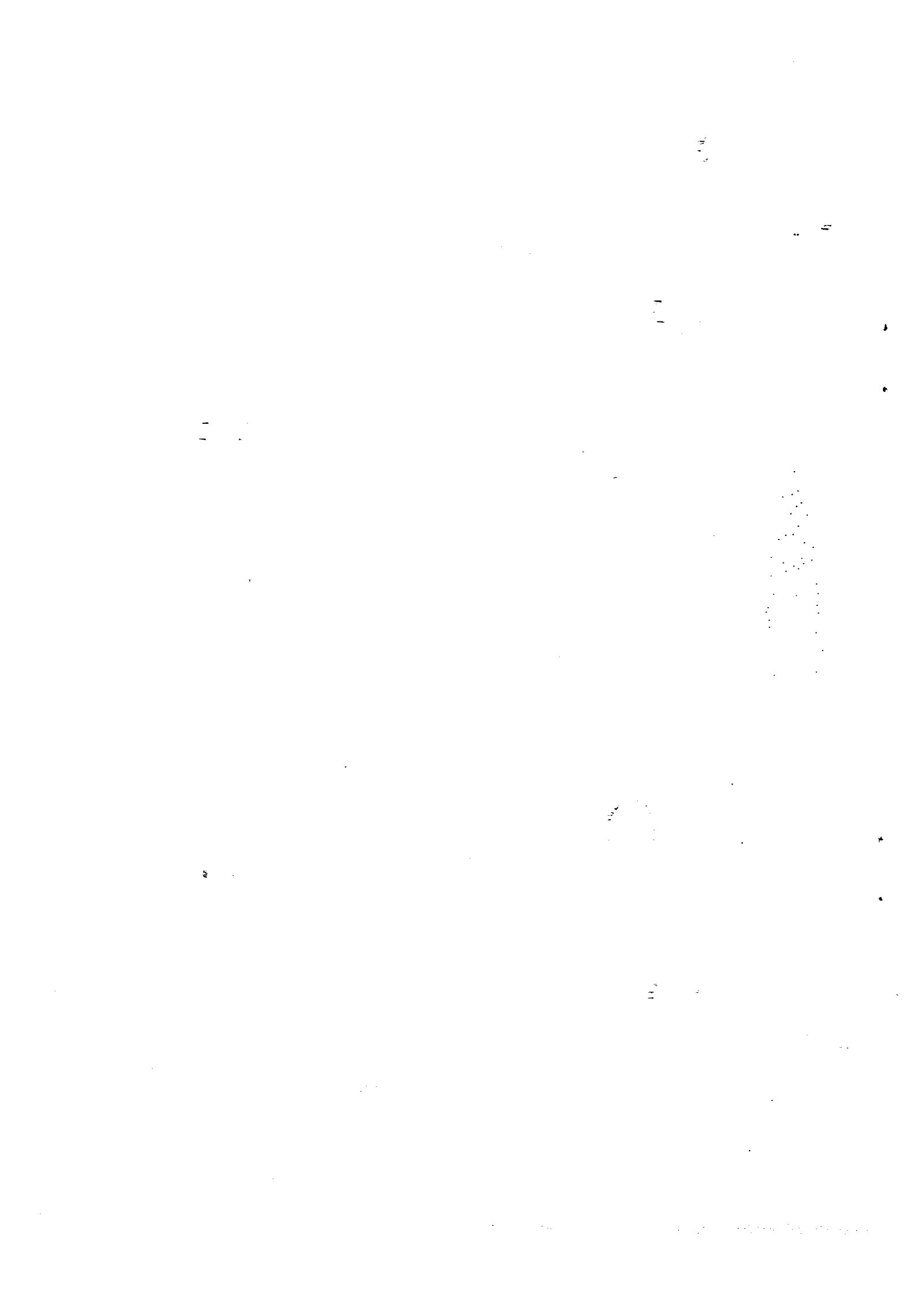
บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานประธานสภาผู้แทนราษฎร

ที่ ๐๐๑๐๓/๒๕๕๗

วันที่ ๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๕๗

เรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญเพื่อเสนอคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ

บัญชีสรุปประเด็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปด้านการคุ้มครองผู้บริโภค สภาปฏิรูปแห่งชาติ

ที่	ประเด็น	หมายเหตุ
๑.	รัฐต้องดำเนินการกำกับดูแลสาขาวิชาชีพ องค์กรวิชาชีพ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรภาคเอกชนของผู้ประกอบธุรกิจ ให้มีหน้าที่ในการควบคุมดูแลให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติตามสิทธิของผู้บริโภค รวมทั้งปฏิบัติให้เป็นธรรมกับผู้บริโภค โดยให้มีตัวแทนผู้บริโภคซึ่งมีส่วนได้ส่วนเสียอยู่ในองค์กรดังกล่าวด้วย	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญ ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
๒.	รัฐต้องดำเนินการให้การค้ามีความเป็นธรรม โดยให้ความสำคัญกับอัตลักษณ์ การมีส่วนร่วมของประชาชนและท้องถิ่น โดยเฉพาะการตัดสินใจเกี่ยวกับมาตรการอนุญาตให้มีการค้าในท้องถิ่น เพื่อรักษาอัตลักษณ์ท้องถิ่น ประเพณีการค้าและการประกอบอาชีพ วิถีชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และการมีส่วนร่วมของชุมชน นอกจากนี้ ต้องส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เจริญเติบโตและเข้มแข็งเข้าสู่การแข่งขันตามกลไกตลาด.	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญ ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
๓.	รัฐต้องจัดกลไกเพื่อคุ้มครองความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งสินค้าอื่นและบริการที่ส่งผลกระทบต่อ การเข้าถึงสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ด้วยการบริหารจัดการกลไกและมาตรการทางการค้ามิให้เกิดการผูกขาดตัดตอนโดยกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ เพื่อคุ้มครองเกษตรกรและผู้ผลิตรายย่อยให้คงอยู่และพัฒนาทักษะในอาชีพของตน	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญ ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
๔.	รัฐต้องกำหนดมาตรการกรณีรัฐทำความตกลงระหว่างประเทศ ในเรื่องธุรกิจ สินค้า หรือบริการ เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือเกิดผลกระทบต่อ การจัดบริการสาธารณะ รวมทั้งต้องให้ข้อมูลในการเจรจาเพื่อทำความตกลงดังกล่าว	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญ ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
๕.	ในวาระเริ่มแรก ให้คณะรัฐมนตรีที่เข้าบริหารราชการแผ่นดินภาย หลังจากการเลือกตั้งทั่วไปเป็นครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญนี้ ดำเนินการจัดทำ กฎหมายให้มีองค์การคุ้มครองผู้บริโภคเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรภายใน หนึ่งปีนับแต่วันที่แถลงนโยบายต่อรัฐสภา และรัฐสภาต้องดำเนินการ พิจารณากฎหมายดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มีการเสนอ โดยหากรัฐบาลหรือรัฐสภาไม่สามารถดำเนินการภายในระยะเวลาดังกล่าว ได้ จะต้องชี้แจงอธิบายเหตุผลต่อสาธารณชน หรือต่อรัฐสภาในกรณีที่เป็น รัฐบาล รวมทั้งระยะเวลาที่คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญ บทเฉพาะกาล
๖.	รัฐต้องคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้ในการทำธุรกรรมด้านต่าง ๆ ของผู้บริโภคมิให้ผู้ใดนำข้อมูลดังกล่าวไปแสวงประโยชน์ทางธุรกิจหรือ ทางด้านอื่น ๆ โดยปราศจากความยินยอมของผู้บริโภค	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญ ภาคที่ ๑ หมวดที่ ๒ ส่วนที่ ๒ สิทธิ เสรีภาพของพลเมือง

ที่	ประเด็น	หมายเหตุ
๗.	รัฐต้องจัดให้มีกองทุนเพื่อชดเชยหรือเยียวยาความเสียหายให้กับผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายจากสินค้าหรือบริการที่ไม่ปลอดภัยโดยผู้บริโภคไม่ต้องพิสูจน์ความรับผิด	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญ ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
๘.	รัฐต้องมีมาตรการให้ประชาชนสามารถเข้าถึงหรือเข้าใช้ประโยชน์ในทรัพยากรสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญ ภาคที่ ๑ หมวดที่ ๒ ส่วนที่ ๒ สิทธิ เสรีภาพของพลเมือง
๙.	รัฐต้องจัดให้มีกลไกอัตโนมัติหรือสถาบันกลางที่สร้างหลักประกันด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการที่เป็นมาตรฐาน โดยใช้หลักการป้องกันล่วงหน้า (Precautionary Principle) ในการกำหนดหรือหามาตรการที่จำเป็นและเหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายที่สามารถคาดหมายได้ล่วงหน้า และให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายต่อผู้บริโภคน้อยที่สุด รวมทั้งคำนึงถึงผู้ประกอบการด้วย ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอผลอันตรายเชิงประจักษ์ที่เกิดแก่ผู้บริโภคในประเทศ	เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญ ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สถาปปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

รัฐต้องดำเนินการกำกับดูแลสภาวิชาชีพ องค์กรวิชาชีพ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรภาคเอกชนอื่นของผู้ประกอบธุรกิจ ให้มีหน้าที่ในการควบคุมดูแลให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติตามสิทธิของผู้บริโภค รวมทั้งปฏิบัติให้เป็นธรรมกับผู้บริโภค โดยให้มีตัวแทนผู้บริโภคซึ่งมีส่วนได้ส่วนเสียอยู่ในองค์กรดังกล่าวด้วย

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความกระชับ, เข้าใจง่าย)

เนื่องจากปัจจุบันองค์กรวิชาชีพหรือองค์กรภาคเอกชนอื่นของผู้ประกอบธุรกิจ ไม่ได้ใช้บทบาทในการควบคุมดูแลให้ผู้ประกอบธุรกิจคำนึงถึงสิทธิของผู้บริโภค ทำให้ผู้ประกอบธุรกิจคำนึงถึงแต่ผลประโยชน์สูงสุดในการประกอบธุรกิจจนทำให้ผู้บริโภคได้รับความเสียหาย ดังนั้น การให้รัฐกำกับดูแลให้องค์กรดังกล่าวมีหน้าที่ในการควบคุมให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติตามสิทธิของผู้บริโภค รวมทั้งปฏิบัติให้เป็นธรรมกับผู้บริโภคจะช่วยทำให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองมากยิ่งขึ้น

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

รัฐต้องให้ความสำคัญกับการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อให้ทุกภาคส่วนถือปฏิบัติเป็นแนวนโยบายให้ประชาชนในฐานะผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองสิทธิตามรัฐธรรมนูญ อันเป็นการขจัดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมให้เกิดขึ้นในสังคม

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาค ๒ หมวด ๒
แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

รัฐต้องดำเนินการให้การค้ำมีความเป็นธรรม โดยให้ความสำคัญกับอัตลักษณ์ การมีส่วนร่วมของประชาชนและท้องถิ่น โดยเฉพาะการตัดสินใจเกี่ยวกับมาตรการอนุญาตให้มีการค้าในท้องถิ่น เพื่อรักษาอัตลักษณ์ท้องถิ่น ประเพณีการค้าและการประกอบอาชีพ วิถีชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง และการมีส่วนร่วมของชุมชน นอกจากนี้ ต้องส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เจริญเติบโตและเข้มแข็งเข้าสู่การแข่งขันตามกลไกตลาด

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความกระชับ, เข้าใจง่าย)

เนื่องจากปัจจุบัน ได้มีการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ ทำให้มีธุรกิจขนาดใหญ่ หรือธุรกิจข้ามชาติ เข้ามาดำเนินธุรกิจขยายไปสู่ชุมชนเมืองและชนบทต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ประชาชนดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิมมีอัตลักษณ์ท้องถิ่น ดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง โดยชุมชนมีความภาคภูมิใจในวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและได้รับการค้ำค้ำที่ดีไม่ให้อพยพไปจากสังคมไทย เมื่อการดำเนินชีวิตแตกต่างไปทำให้วิถีชีวิตและประเพณีการค้าเปลี่ยนแปลงถูกรอบงำและจะกระทบประชาชนในฐานะผู้บริโภคในที่สุด ดังนั้นรัฐจึงควรให้ความรู้และให้ความคุ้มครองแก่ชุมชนที่ได้รับผลกระทบและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อผู้บริโภคจะได้รับความเป็นธรรม และวิถีชีวิตจะได้รับการคุ้มครอง

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

การให้ความสำคัญกับอัตลักษณ์ การมีส่วนร่วมของประชาชนและท้องถิ่น ป้องกันการขยายตัวของธุรกิจขนาดใหญ่ ธุรกิจข้ามชาติในท้องถิ่น จะสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน การดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงเป็นการขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมให้ประชาชน

๔. เสนอให้บรรจุในโครงการรัฐธรรมนูญภาค ๒ หมวดที่ ๒

แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สภาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

รัฐต้องจัดกลไกเพื่อคุ้มครองความมั่นคงด้านอาหาร รวมทั้งสินค้าอื่นและบริการที่ส่งผลกระทบต่อ การเข้าถึงสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ด้วยการบริหารจัดการกลไกและมาตรการทาง การค้ามิให้เกิดการผูกขาดตัดตอนโดยกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ เพื่อคุ้มครองเกษตรกรและผู้ผลิตรายย่อย ให้คงอยู่และพัฒนาทักษะในอาชีพของตน

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความ กระชับ, เข้าใจง่าย)

การสร้าง ความมั่นคงของรัฐโดยการรักษาทักษะทางอาชีพของบุคคลให้เกิดความมั่นคงด้าน เกษตรกรรมและธุรกิจขนาดย่อมซึ่งเป็นกระดูกสันหลังทางความมั่นคงและเศรษฐกิจของประเทศ โดยให้ รัฐกำหนดเป็นแนวนโยบายเชิงป้องกันว่าทั้งสองอาชีพจะต้องได้รับการคุ้มครองให้ดำรงอยู่ซึ่งวิธีหนึ่ง ในการปกป้องคุ้มครองคือการป้องกันกลไกทางการค้าให้อยู่ในลักษณะที่มีการแข่งขันอย่างยุติธรรมอัน นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของผลิตภัณฑ์และบริการในราคาที่เป็นธรรมต่อนักธุรกิจรายย่อยและ เกษตรกร เหล่านี้รัฐจำเป็นต้องบริหารจัดการให้เกิดขึ้นในประเทศโดยรัฐต้องส่งเสริมสนับสนุน กระบวนการต่างๆ ด้านกฎหมาย ด้านกลไก ด้านนโยบายและด้านงบประมาณเพื่อการนี้ การป้องกัน กลไกทางการค้าดังกล่าว ได้แก่ การป้องกันการผูกขาดตัดตอนทางการค้า การทุ่มตลาด การแข่งขันที่ ไม่เป็นธรรม

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

กรณีนี้ นำไปสู่การปฏิรูปในสาขาสังคมตามมาตราที่ ๒๗ ของรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยปัญหาการผูกขาดทางการค้าของผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มีต้นทุนสูงโดยใช้กระบวนการ ต่างๆ ผ่านทางกลไกการค้า การทุ่มตลาด การผูกขาดตัดตอนทางธุรกิจ ส่งผลให้ผู้ประกอบการรายย่อย ไม่สามารถแข่งขันได้อย่างยุติธรรม นับเป็นการทำลายอาชีพของผู้ประกอบการรายย่อยและคู่แข่งอื่น ๆ นอกจากนี้ยังส่งผลให้เกิดการบิดเบือนราคาที่ไม่เป็นไปตามกลไกการตลาด การสนับสนุนผู้ประกอบการ รายใหญ่ให้ดำเนินธุรกิจลักษณะนี้ นำไปสู่การละทิ้งอาชีพของผู้ประกอบการรายย่อยนับเป็นการ ทำลายอาชีพที่ใช้เวลาสะสมทักษะทางธุรกิจอันเป็นหัวใจในการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศในระยะ ยาว นอกจากนี้การผูกขาดยังส่งผลให้เกษตรกรขายผลผลิตได้ในราคาต่ำเนื่องจากขาดอำนาจต่อรอง โดยการผูกขาดของผู้ประกอบการรายใหญ่ ย่อมส่งผลให้เกษตรกรที่เป็นเจ้าของกิจการละทิ้งอาชีพ ประเทศขาดแคลนบุคคลที่มีทักษะทางการเกษตรนำไปสู่ปัญหาความมั่นคงทั้งทางด้านอาหาร ด้านธุรกิจ และด้านอื่น

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาค ๒ หมวดที่ ๒
แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สภาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

รัฐต้องกำหนดมาตรการกรณีที่รัฐทำความตกลงระหว่างประเทศในเรื่องธุรกิจ สินค้า หรือบริการ เพื่อป้องกันมิให้มีการกระทำอันเป็นการผูกขาดหรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภคหรือเกิดผลกระทบต่อการจัดบริการสาธารณะ รวมทั้งต้องให้ข้อมูลในการเจรจาเพื่อทำความตกลงดังกล่าว

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความกระชับ, เข้าใจง่าย)

ก่อนการทำสัญญาที่มีผลผูกพันด้านการค้า การบริการ การลงทุน หรือมีผลผูกพันงบประมาณของประเทศ หรือเป็นภาคีพันธะสัญญาระหว่างประเทศ รัฐต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจหรือสังคมและวิถีชีวิต วัฒนธรรมของประเทศอย่างรอบด้าน ต้องมีกระบวนการการมีส่วนร่วมของรัฐสภาประชาชน และภาควิชาการอย่างมีความหมายก่อนนำไปสู่การพิจารณาของรัฐสภา การทำสัญญาดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อเข้าถึงสินค้าและบริการที่จำเป็นในการดำรงชีวิตและเป็นที่ต้องการสำหรับผู้บริโภค เช่น การเข้าถึงยา เวชภัณฑ์ และเทคโนโลยี เป็นต้น ซึ่งมีผู้ประกอบการน้อยราย ผู้ประกอบการเหล่านี้จึงสามารถผูกขาดราคาได้โดยลำพังส่งผลให้ผู้บริโภคต้องซื้อสินค้าและบริการเหล่านั้นในราคาที่ไม่เป็นธรรม ไม่สามารถเข้าถึงได้

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

เพื่อให้มีมาตรการในการคุ้มครองผู้บริโภคมิให้ผู้ประกอบการผูกขาดราคาสินค้าโดยไม่เป็นธรรม อันเป็นกลไกในการป้องกันและขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน นอกจากนี้ ยังเป็นการกำหนดให้รัฐต้องมีการเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ประชาชนในฐานะผู้บริโภคสามารถเข้าถึงรายละเอียดในการทำความตกลงระหว่างประเทศ ที่เกี่ยวกับธุรกิจ สินค้า บริการ อันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคและการจัดบริการสาธารณะด้วย

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาค ๒ หมวดที่ ๒
แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สภาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

ในวาระเริ่มแรก ให้คณะรัฐมนตรีที่เข้าบริหารราชการแผ่นดินภายหลังจากการเลือกตั้งทั่วไปเป็นครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญนี้ ดำเนินการจัดทำกฎหมายที่ให้มืองค์การคุ้มครองผู้บริโภคเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่แถลงนโยบายต่อรัฐสภา และรัฐสภาต้องดำเนินการพิจารณากฎหมายดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มีการเสนอ โดยหากรัฐบาลหรือรัฐสภาไม่สามารถดำเนินการภายในระยะเวลาดังกล่าวได้ จะต้องชี้แจงอธิบายเหตุผลต่อสาธารณชน หรือต่อรัฐสภาในกรณีที่เป็นรัฐบาล รวมทั้งระยะเวลาที่คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความกระชับ, เข้าใจง่าย)

เนื่องจากที่ผ่านมารัฐธรรมนูญได้กำหนดให้มีการออกกฎหมายต่าง ๆ ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภา แต่รัฐก็ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดได้ โดยไม่มีมาตรการใด ๆ ต่อรัฐที่ไม่สามารถดำเนินการได้ จึงต้องกำหนดเป็นมาตรการให้รัฐต้องดำเนินการตามกำหนดเวลา

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

เป็นการกำหนดมาตรการต่อรัฐที่ไม่สามารถดำเนินการออกกฎหมายต่าง ๆ ได้ภายในเวลาที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ และเป็นมาตรการเร่งรัดให้รัฐต้องออกกฎหมายภายในกำหนดเวลาให้แล้วเสร็จ ทำให้หน่วยงานของรัฐเสนอร่างพระราชบัญญัติเพื่อให้รัฐสภามีการตรากฎหมายภายในระยะเวลาเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญบทเฉพาะกาล

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สภาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

รัฐต้องคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้ในการทำธุรกรรมด้านต่าง ๆ ของผู้บริโภคมิให้ผู้ใดนำข้อมูลดังกล่าวไปแสวงประโยชน์ทางธุรกิจหรือทางด้านอื่น ๆ โดยปราศจากความยินยอมของผู้บริโภค

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความกระชับ, เข้าใจง่าย)

ให้รัฐคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งเป็นสิทธิอันชอบธรรมที่บุคคลจำเป็นต้องรักษาไว้ การละเมิดโดยผู้หนึ่งผู้ใดทำให้เกิดการนำข้อมูลส่วนบุคคลไปใช้หรือแสวงประโยชน์ทางด้านธุรกิจหรือทางด้านอื่น ๆ ด้วยวิธีการต่าง ๆ ทั้งโดยอิเล็กทรอนิกส์หรือโดยวิธีการอื่นไม่สามารถกระทำได้ โดยรัฐต้องจัดกลไกทั้งด้านกฎหมาย ด้านกระบวนการ ด้านนโยบายและหรืองบประมาณเพื่อป้องกันปัญหาดังกล่าวมิให้เกิดขึ้นอันเป็นการคุ้มครองสิทธิอันชอบธรรมของผู้บริโภค

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

รัฐต้องป้องกันมิให้ผู้ใดหรือองค์กรใดนำข้อมูลส่วนบุคคลของผู้บริโภคในฐานะพลเมืองไปใช้เพื่อแสวงประโยชน์ทางธุรกิจหรือทางด้านอื่น เว้นแต่ได้รับการอนุญาตหรือยินยอมโดยผู้บริโภคเป็นลายลักษณ์อักษร การปล่อยให้เกิดการละเมิดสิทธิส่วนบุคคลดังกล่าวนำไปสู่ปัญหามากมายที่ตามมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการละเมิดความเป็นส่วนตัวของผู้บริโภค

๔. เสนอให้บรรจุในโครงร่างรัฐธรรมนูญภาค ๑ หมวดที่ ๒ ส่วนที่ ๒

สิทธิ เสรีภาพของพลเมือง

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

รัฐต้องจัดให้มีกองทุนเพื่อชดเชยหรือเยียวยาความเสียหายให้กับผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายจากสินค้าหรือบริการที่ไม่ปลอดภัยโดยผู้บริโภคไม่ต้องพิสูจน์ความรับผิดชอบ

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความกระชับ, เข้าใจง่าย)

เนื่องจากกระบวนการเยียวยาความเสียหายจากการใช้สินค้าหรือบริการของผู้บริโภคมีความล่าช้า เพราะต้องใช้กระบวนการทางศาลยุติธรรม ซึ่งใช้ระยะเวลาเนิ่นนาน ผู้บริโภคต้องเสียค่าใช้จ่ายในการเยียวยารักษาตนเอง กอปรกับประชาชนไม่เข้าใจกฎหมายที่ใช้ในการดำเนินคดี รวมทั้งไม่มีค่าใช้จ่ายในการต่อสู้คดี เป็นผลให้ผู้บริโภคไม่ได้รับการเยียวยาความเสียหายได้ทันทั่วถึงและเป็นธรรม รัฐจึงต้องจัดให้มีกลไกด้านการเงินหรือกองทุนเพื่อชดเชย หรือเยียวยาความเสียหายดังกล่าว โดยต้องดำเนินการด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพเข้าถึงได้สะดวก

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

รัฐต้องให้ความสำคัญกับการจัดให้มีกลไกด้านการเงิน หรือกองทุนเพื่อชดเชยหรือเยียวยาความเสียหายต่อผู้บริโภคโดยทันที เพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางสังคม รวมทั้งเป็นการสนับสนุนให้มีกลไกที่สามารถช่วยเหลือเยียวยาประชาชนในฐานะผู้บริโภคได้ทันทั่วถึงและเป็นธรรม

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาค ๒ หมวดที่ ๒
แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

รัฐต้องมีมาตรการให้ประชาชนสามารถเข้าถึงหรือเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความกระชับ, เข้าใจง่าย)

เนื่องจากที่ผ่านมา ผู้ประกอบธุรกิจจะแสวงประโยชน์จากที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เช่น ผู้ประกอบธุรกิจโรงแรม รีสอร์ท หรือห้างสรรพสินค้าที่มักจะแสวงประโยชน์โดยการจัดพื้นที่สาธารณะสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันที่ติดกับพื้นที่ซึ่งตนมีกรรมสิทธิ์เป็นพื้นที่ให้บริการสำหรับลูกค้าที่ใช้บริการเท่านั้น โดยบุคคลภายนอกไม่สามารถเข้าถึงหรือใช้ประโยชน์จากที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันนั้นได้ ซึ่งแท้จริงแล้วที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันนั้น ผู้ประกอบธุรกิจไม่สามารถอ้างกรรมสิทธิ์เหนือที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกันได้ รัฐจึงควรมีมาตรการเพื่อให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงหรือเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน เนื่องจากพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ซึ่งควรสงวนไว้สำหรับพลเมืองใช้ประโยชน์ร่วมกัน

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

เพื่อเป็นการรับรองสิทธิให้กับประชาชนทุกคน ซึ่งมีสิทธิในการเข้าถึงหรือเข้าใช้ประโยชน์จากที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมืองใช้ร่วมกัน รัฐจึงต้องจัดให้มีมาตรการเพื่อคุ้มครองการละเมิดสิทธิดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อเป็นการขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางสังคมให้มีการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งทำให้กลไกของรัฐสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึงและมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม

๔. เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญภาค ๑ หมวดที่ ๒ ส่วนที่ ๒

สิทธิ เสรีภาพของพลเมือง

แบบเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ของคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สภาปฏิรูปแห่งชาติ

๑. ประเด็นที่เสนอให้บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ (แบบฟอร์มละ ๑ ประเด็น)

รัฐต้องจัดให้มีกลไกอัตโนมัติหรือสถาบันกลางที่สร้างหลักประกันด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการที่เป็นมาตรฐาน โดยใช้หลักการป้องกันล่วงหน้า (Precautionary Principle) ในการกำหนดหรือมาตรการที่จำเป็นและเหมาะสมเพื่อป้องกันมิให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายที่สามารถคาดหมายได้ล่วงหน้า และให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายต่อผู้บริโภคน้อยที่สุด รวมทั้งคำนึงถึงผู้ประกอบการด้วย ทั้งนี้ โดยไม่ต้องรอผลอันตรายเชิงประจักษ์ที่เกิดแก่ผู้บริโภคในประเทศ

๒. คำอธิบายประกอบประเด็นที่นำเสนอในข้อ ๑ (หมายเหตุ: ไม่ควรเกิน ๑๐ บรรทัด, มีความกระชับ, เข้าใจง่าย)

เนื่องจากในปัจจุบัน สินค้าและบริการต่าง ๆ มีการปนเปื้อนของสิ่งต่าง ๆ จำนวนมาก อาทิ มีการปนเปื้อนของดินประสิว สารกันบูด สารเคมีกำจัดศัตรูพืชและสารเคมีกำจัดแมลง ตลอดจนมีการปนเปื้อนของสารตะกั่ว ซึ่งสิ่งเหล่านี้เราอาจไม่มีความรู้เกี่ยวกับอันตรายที่เพียงพอ และอาจมีการพบในภายหลังว่าเกิดผลกระทบต่อสุขภาพของผู้บริโภคในระยะยาว ตลอดจนการดำเนินการในรูปแบบเดิมไม่สามารถให้ความมั่นใจต่อความปลอดภัยของผู้บริโภคได้ ทำให้ผู้บริโภคจึงเป็นผู้แบกรับความเสี่ยงภาครัฐจึงจำเป็นต้องจัดให้มีกลไกในการควบคุมคุณภาพสินค้าและบริการให้มีความปลอดภัย โดยจัดให้มีสถาบันกลางโดยให้มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการและมีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบหรือทดสอบความปลอดภัยของสินค้าและบริการ รวมทั้งผลกระทบระยะยาวจากการบริโภคสินค้าและบริการนั้น ตลอดจนมีอำนาจหน้าที่ในการออกกฎ ระเบียบ วิธีปฏิบัติที่จำเป็นเพื่อลดความเสี่ยงและป้องกันผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการบริโภค ทั้งนี้ โดยยึดหลักการป้องกันล่วงหน้า (Precautionary Principle)

๓. หลักการและเหตุผลที่เสนอ (กรณาระบุให้เชื่อมโยงกับมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญ)

เพื่อให้กลไกของรัฐสามารถให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง สะดวก รวดเร็ว และมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม ขจัดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๔. เสนอให้บรรจุในโครงสร้างรัฐธรรมนูญภาค ๒ หมวดที่ ๒
แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ

